

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαι-
τέραν συμφωνίαν.

Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι :
Ἐφημ. « Ἀνάστασις » Ἀργοστολίον.

Συγτάκτης

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος Δραχ. 40.

Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

ΓΕΝΟΥ ΟΔΥΣΣΕΥΣ

Πρωθυπουργέ !

Ἔχεις τὰ Σά ἁμαρτήματα ἐν τῷ παρελθόντι ἐάν ἔχι εἰς μεγαλειότερον βαθμὸν ἐν ἔσῃ τοῦλάχιστον μοῖρα τῶν ἄλλων τῆς Ἑλλάδος Πρωθυπουργῶν.

Τὸ παρελθὸν ὑπῆρξεν ἁμαρτωλὸν καὶ Σὺ εἶσαι εἰς ἐκ τῶν κολασμένων.

Τὸ μέλλον δύναται νὰ ἦναι εὐγενὲς καὶ ἄξιον τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας καὶ τῶν νεωτέρων ἰδεῶν.

Τὸ μέλλον δύναται νὰ μεταβάλλῃ, τὸν μπαλατόρον τῶν σαλονίων, τὸν ποταπὸν αὐλοκόλακα, τὸν δολοφόρον τῶν Εὐαγγελικῶν ταραχῶν τοῦ 1902, εἰς Γλάστωνα, εἰς Γαριβάλδην καὶ ἐν ἀνάγκῃ εἰς Ροβεσπιέρον !

Ὁ Λαὸς Πρωθυπουργέ ρίπτει ἀνάθεμα εἰς τὴν πεπατημένην ὁδὸν καὶ θέλει νὰ βαδίτῃ νέαν φέρουσαν πρὸς τὰ πρόσω, ἐάν πρέπει, προτιμᾷ τὸ ἄγνωστον ἀπὸ τὸ παρελθὸν, ὡς πρὸς τοῦτο δεῖται σημασιοφόρον ἀναγράφοντος ἐπὶ τῆς σημαίας του τὴν λέξιν ΕΜΠΡΟΣ.

Ἡ Ἑλλὰς Πρωθυπουργέ ζητεῖ ἄνδρα ὅστις ἐπὶ τῆς μεγάλης συνειδήσεώς του νὰ γράψῃ τὰς λέξεις « τὸ πολὺν εἶνε πρόσδος » καὶ νὰ εἴπῃ, τόσον δυνατὰ ὥστε ν' ἀκουσθῇ καὶ εἰς τὸ ΠΑΛΑΤΙ καὶ εἰς τὸ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ τὴν ἐννοίαν, ΘΕΛΩ.

Γενοῦ Σὺ ὁ Σημασιοφόρος ! Γενοῦ Σὺ ὁ Ἄνθρω !

Τὸ τίς πταίει ἐκάθισε τὸν Τρικουπὴν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

Τὸ Αἴτος Πταίει θὰ καθίσῃ ἀσφαλῶς τὸν μέγαν ἄνδρα ὅστις θὰ τὸ εἴπῃ εἰς τὸν θρόνον ὅστις εὐρισκεται ἐστημένος μέσα εἰς τὴν καρδίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ ὅστις μένει κενὸς τεσσαράκοντα χρόνους !

Τὸ « Ἡ Ἑλλὰς προὐρίσται νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ » ἀνέδειξε τὸν Τρικουπὴν ὡς μεγάλην διάνοιαν καὶ ὡς Ἑλληνικὴν καρδίαν.

Τὸ « Ἡ Ἑλλὰς προὐρίσται νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ » ἀνεῦ ὅμως Αἴτοιο ! » τοῦτο ὅστις τὸ εἴπῃ θὰ γίνῃ ὁ ἀθάνατος ἄνθρωπος τῆς νέας Ἑλλάδος.

Ἄρχων Θεοτόκη ! ἀπόστρεψον τὴν διάνοιαν ἐκ τοῦ μελανοῦ παρελθόντος καὶ ἐντεινον τὴν δύναμιν τῶν ὀφθαλμῶν Σου εἰς τὸ βάθος τῆς ὁδοῦ ἣν ἡ ἀσθενὴς μου γραφίς Σου ὑποδεικνύει, παρατήρησον καλῶς καὶ θὰ εἶδῃς λάκους πλήρεις αἵματος καὶ λοφίσκους γεμάτους ὀστέων καὶ ἀδελφοὺς τὴν μάχαιραν εἰς τὰς καρδίας καὶ τὰς πλευράς ἀλλήλων εἰσάγοντας, καὶ παρὰ τούτοις γυναῖκα ἔκπαυλον καὶ αἰθερίαν πλήρη στεφάνων καὶ πληγῶν ὁμοιάζουσαν μὲ Ἥλιον ἐνδεδυμένον ῥάκη, μὴ φοβηθεῖς δι' ὅλα ταῦτα διότι ὁ φόβος εἶνε ἴδιον τῶν μικρῶν συνειδήσεων, προχώρησον ἀπαθῆς καὶ ἰδε βαθύτερον, ἢ εἰκῶν ἀλλάττει οὔτε λαῖκκοι οὔτε αἵματα οὔτε λοφίσκοι οὔτε ὀστά οὔτε ἀλληλοσπαραγμοὶ, ἐδῶ ἢ ὁδὸς εἶναι λίαν, μυροβόλος, κατὰφορτος ἀπὸ μεγαλοπρεπεῖς δάρνας καὶ ὠραίους μυρσινῶν βλαστούς ! ἐκεῖ δὲ εἰς τὸ τέρμα ἡ Αἰθερία γυνὴ ὠραιότερα τῆς Ἀρροδίτης καὶ λαμπρότερα τοῦ Ἥλιου δὲν ἔχει πλέον πληγὰς καὶ δὲν φορεῖ ῥάκη, φορεῖ πολύτιμον χιτῶνα καὶ χρυσὰ σανδάλια, ἐπὶ δὲ τοῦ θείου μετώπου της διαδήμα μεγαλοπρεπὲς καὶ ἐκθαμβοῦν, ἢ χεῖρ της κρατεῖ πολύτιμον στέφανον πλεγμένον μὲ τὰς ἀπαραμίλλους χεῖράς της !

Εἰπέ τὸ ἔμπρὸς σημαιοφόρε καὶ πρόσελλε νὰ Σὲ στεφανώσῃ !

Ἀνῆλθες ἐπὶ τῆς Πρωθυπουργικῆς ἔδρας δι' ἐνὸς βήματος ὅπερ μᾶς ἐνέπλησε ὑπερηφανείας καὶ χαρᾶς, τὸ βῆμα τοῦτο καίτοι ἀνεπαίσθητον καὶ μικρὸν ἐγκλείει ἐλπίδας, εἶδομεν τὴν φοβερὰν ΚΙΡΚΗΝ διὰ τοῦ βήματος τούτου νὰ ζαρωθῇ καὶ νὰ σύρῃ ὀπισθεν τὸ, πρὸς τὰ ἔμπρὸς συνειδησθένον νὰ κτυπᾷ, μαστίγιόν της.

Ὡ Θεοτόκη ! κάμε ἀθάνατον τὴν ὠραίαν τῶν εὐγενῶν Φαιάκων Νῆτον καὶ σῶσον τὴν Ἑλληνικὴν λέμβον ! φράξον τὰ ὄρα τῶν νεοταῶν ἀλλὰ δελεάζομένων ναυ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΛ. Σ. Φ. 4. 0014. Υ. 1. 0036

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

των ἵνα μὴ ἤχῳσιν οἱ μελωδικοί ἀλλὰ θανατηφόροι τῶν Σειρήνων τοῦ Παλατιοῦ ἦχοι καὶ . . . δι' ἑνὸς ἀλματος ἄρπατον τὸ φοβερὸν τῆς ΚΙΡΚΗΣ μαστίγιον τοῦ ὁποῖου αἱ φοβεραὶ καὶ σκολυκώδεις πληγαὶ ἀκόμη μαρτυροῦσι τὴν σκληρότητα καὶ ἐπιτηδειότητα . . . ἴδε τὰ πλευρὰ καὶ τὸν τράχηλον τοῦ Σιολένσκη τοῦ Δεβίδου τοῦ Ράλλη κ.τ.λ.

Μία ἀπόφασις, ἐν ἅλμα χρειάζεται!

Πρωθυπουργέ!

ΓΕΝΟΙ ΟΔΥΣΣΕΙΣ!

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΙ.

« Οὐκ ἔμιν, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσθθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἄρπαγῆς καὶ ἀδικίας. »

(Ματθ. κγ'. 23—28.)

(συνέχεια)

Τοὺς ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαίους ἀντιπροσωπεύουσι παρ' ἡμῖν σήμερον οἱ περὶ τοὺς ἐξωτερικοὺς καὶ νεκροὺς θρησκευτικοὺς τύπους ἀσχολούμενοι καὶ μέγα περὶ αὐτῶν φρονούντες, οἱ λεγόμενοι φιλακόλουθοι καὶ ἐκκλησιαστικοὶ μετὰ τῶν πολλῶν αὐτῶν περὶ θρησκείας καὶ ἐκκλησίας προλήψεων καὶ δεισιδαιμονιῶν, οἱ μεγάλῃν σημασίαν δίδοντες εἰς τὰ τῆς ἐξωτερικῆς ψευδολατρίας, καὶ ὡς μέγα ἀμάρτημα ἠγούμενοι εἶναι φάγωσι κρέας κατὰ τὴν τετάρτην ἢ παρασκευῆν, οὐδόλως δὲ προσέχοντες εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἠθικὴν τῆς θρησκείας καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, διότι ἐνδιατρίβοντες ἀποκλειστικῶς περὶ τοὺς νεκροὺς τύπους, εἰσὶν ἀνίκανοι ὅπως εἰσδύτῳσι εἰς τὰ τοῦ πνεύματος—εἰς τὴν ὑψηλὴν πνευματικὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς θρησκείας οὔτε εἶνε δυνατὸν ποτὲ νὰ χωρέσῃ εἰς τὸν παχυλὸν αὐτὸν νοῦν ὑψηλωτέρα τις καὶ λεπποτέρα περὶ θρησκείας καὶ χριστιανισμοῦ ἔννοια, οὐδὲ τὸν ἠθικὸν καὶ κοινωνικὸν σκοπὸν ἀμφοτέρων νὰ κατανοήσωσι δύνανται. Αὐτοὶ εἶναι προσκεκολλημένοι εἰς τοὺς τύπους, εἰς τὰ ὕλικὰ σημεῖα καὶ τὰς ἐξωτερικὰς παραστάσεις, ἀλλὰ τὴν ὑποκεκρυμμένην πνευματικὴν αὐτῶν ἔννοιαν καὶ σημασίαν παντάπασιν ἀγνοοῦσιν. Τόσον πολὺ ἐξοικειώθησαν πρὸς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς τύπους, καὶ τοσαύτῃ ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν τούτων μέριμνα αὐτῶν, ὥστε νὰ ἀποξενωθῶσι παντάπασιν τῆς οὐσίας καὶ τοῦ πνεύματος τῆς θρησκείας.

Πιστεύουσιν εἰς θεὸν, ἀλλὰ δὲν ἔχουσιν ὀρθὴν ἰδέαν περὶ θεοῦ, φρονούντες ὅτι ὁ τὰ πάντα πληρῶν ἀπειροτέλειος θεός, ὑπάρχει μόνον κεκλεισμένος ἐντὸς τοῦ στενοῦ χώρου τοῦ τυπικοῦ ναοῦ ἐν ᾧ μηχανικῶς καὶ ἀσ-

νειδητικῶς τελεῖται ἡ τυπικὴ ἱεροτελεστία ἢ λειτουργία ἢ μᾶλλον ψευδολατρεία!

Ἡ πρὸς τὸν θεὸν πίστις αὐτῶν, εἶνε πίστις τυφλῆ καὶ ἀλογος, οὐκ εἶνε πίστις λογικὴ καὶ πεφωτισμένη, εἶναι πίστις ἐξ ἧς ἀποκλείεται ἡ ζωοποιὸς δύναμις τῆς ἀγάπης, ἡ πολλῶν ἀγαθῶν καὶ εὐγενῶν ἔργων καὶ πράξεων παραγωγός, πίστις ἀνεέργητος ὅλως καὶ νεκρὰ ἢ τις ὁδηγεῖ τὸν σῦτῳ πιστεύοντα εἰς προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίας καὶ εἰς ζῆλον θρησκευτικὸν «οὐ κατ' ἐπίγνωσιν» καταληγόντα εἰς ἐμπαθῆ καὶ ἀλογὸν φανατισμὸν, καὶ εἰς μίτος πολλὰς ἐναντίον ἐκείνων οἵτινες ἄλλως ἢ ὡς αὐτοὶ περὶ θρησκείας καὶ χριστιανισμοῦ φρονοῦσιν.

Ἡ διὰ τῆς ἀληθοῦς θρησκείας τοῦ Χριστοῦ διαμόρφωσις καὶ ἀνάπλασις τοῦ ἤθους καὶ τῆς καρδίας, καὶ πάντα δι' αὐτῆς ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ καλλιέργεια πρὸς παραγωγὴν καὶ ἀνάπτυξιν λεπτῶν καὶ εὐγενῶν χριστιανικῶν αἰσθημάτων ἐν τῇ ψυχῇ παντὸς πεφωτισμένου καὶ μὴ φανατικοῦ καὶ δεισιδαίμονος χριστιανοῦ, εἶνε τι ἀσχετὸν καὶ ἀλλότριον πρὸς τὴν θρησκείαν τῶν νεκρῶν τύπων ἢν ἀπάζονται καὶ λατρεύουσιν οὗτοι.

Ἵψος φρονήματος καὶ ἰδεῶν, λεπτότης αἰσθημάτων, ἠθικότητος χαρακτήρος, ἰδέαι, ἀρχαί καὶ πεποιθήσεις στηριζόμεναι ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ τῶν λογικῶν ἀρχῶν τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τὰ ὅμματα τῶν φανατικῶν τούτων παρίστανται ὡς ἰδέαι νεωτεριστικαὶ καὶ ἀντιχριστιανικαὶ ἵνα μὴ εἴπω ἀθεϊστικαὶ!

Εἶνε ἀσχοιοὶ παλαιοὶ πεπαλαιωμένων προλήψεων, καὶ δεισιδαιμονιῶν εἰς οὓς δὲν χωρεῖ ὁ νέος οἶνος τῆς λογικῆς καὶ τῆς ἐπιστήμης. Εἶνε γνήσιοι ἀπόγονοι τῶν Φαρισαίων, ἔχοντες ὡς οἱ πρόγονοι αὐτῶν, λίαν ἐσφαλμένην ἰδέαν περὶ ἐκκλησίας, φρονούντες ὅτι πᾶς ὁ περιβαλλόμενος ράσσα καὶ φέρων ἐπὶ κεφαλῆς καλυμαύχιον εἶνε καὶ ἡγιασμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ διότι ἐροίτησεν ἤδη εἰς αὐτὸν τὸ ἅγιον πνεῦμα!!! Ἀδιόφορον εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ ρασοφορέσαντος, εἶνε ἠθικῶς μεμολυσμένη, ἢ εἴαν ὁ τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα ἐπιδιώξας, μεταχειρίζεται τοῦτο ὡς τι κοινὸν βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα, ἢ ὡς μέσον ἀνέτου κερδοσκοπίας.

Ὁ προληπτικὸς καὶ δεισιδαίμων ἀρκεῖται εἰς τὴν ἐξωτερικὴν περιβολὴν τοῦ ἱερέως, ἢ ὡς λέγει ὁ Χριστὸς «εἰς τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος» (Ματθ. κγ'.) ἀλλὰ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἠθικῆς ῥυπαρότητος καὶ ἀκαρθασίας τῆς ψυχῆς τοῦ φέροντος μόνον τὸ σχῆμα τοῦ ἱερέως, οὐδόλως ἐνδιαφέρεται, καὶ διατί; Διότι δὲν εἶνε χριστιανὸς τῆς οὐσίας ἀλλὰ τοῦ νεκροῦ τύπου, ὀνόματι καὶ οὐκ ἰσχυρῶς χριστιανός, συγχέων τὴν ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς νεκρὰν τυπικὴν ἐκκλησίαν πρὸς τὴν ἀληθῆ καὶ ζῶσαν τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν, τὴν πραγματικὴν τῶν ἔργων τῆς ἀρετῆς ἐκκλησίαν, ἣτις οὐδὲν μετὰ τῆς πρώτης κοινὸν ἔχει εἰμὴ μόνον τὸ ὄνομα. (ἔπεται συνέχεια)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ Ε. Κ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Αύριον ἐν τῷ « Λαϊκῷ Ἀναγνωστηρίῳ » ἐξακο-
 λούθησις περὶ Σοσιαλισμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ—ἤ-
 ραν 10ην πρωϊνὴν—Εἴσοδος ἐλευθέρᾳ.

**ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΑΙ
 ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ.**

« Εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς ὅπου ὑπάρχει πολιτισμὸς
 καὶ πρόοδος ἡ γυνὴ ὄρᾳ παρκαλλήτως τοῦ ἀνδρός, ὄρᾳ τὸσον
 ὥστε ἀνεδείχθη ἄριστος ἱκτρός, μεγάλος ἐφευρέτης, δεινὸς
 δικηγόρος, ἐπιτηδευτικὸς χρηματιστὴς καὶ προνοητικώτα-
 τος ἔμπορος.

Ἡ γυνὴ ἐν συντόμῳ ἀμιλλᾶται, ὡς μέλος κοινωνικὸν
 τῷ ἀνδρὶ καὶ τὸσον ἀποτελεσματικῶς ὥστε εἰς πολλὰ στά-
 δια τὸν ὑπερέβη καὶ τὸν ἐνίκησεν, προσεγγίως δὲ θὰ ἀναφέ-
 ρομεν στατιστικὴν γεγονότων τῆς δράσεως τῶν γυναικῶν καθ'
 ἣν θὰ ἀποδειχθῆ ὅτι αὕτη εἶνε εἰς μέγας παραγωγὸς τῆς
 βιομηχανίας, τῆς γεωργίας, τῶν τεχνῶν καὶ τῶν γραμμάτων
 καὶ ὅτι τὸ βῆμα τοῦ νοῦς τῆς καὶ ἡ ἀντοχὴ τῶν σωματι-
 κῶν τῆς δυνάμεων δὲν ὑστεροῦσιν, ὡς τινες λίαν ἐπιπολαί-
 ως διίσχυρίζονται, τῶν τοῦ ἀνδρός, ἀλλ' ὅτι ἐλλείπει ἡ ἀνά-
 πτυξις καὶ ἐκγύμνασις, ἔνεκεν τῶν ὑποίων ἐλλείψεων ἐμμέ-
 νει εἰσέτι ἡ γυνὴ εἰς κωτώτερᾳ βαθμίδι τῆς ἀνθρωπίνου
 προόδου.

Διὰ τὰς ἀνωτέρω αἰτίας αἱ κυρίαὶ καὶ δεσποινίδες ὅλου
 τοῦ κόσμου συνηνώθησαν καὶ συνεργάσθησαν ἐπιτελέσασαι
 ἐντὸς βραχέως χρόνου μεγάλας προόδους αἰτινες ἔθεσαν τὸν
 ἄ λ α ζ ὀ ν α καὶ τ ο ρ ἄ ν ι κ ὸ ν ἀνδρα εἰς τὴν θέσιν του!
 Καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς τὴν Κόρινθον καὶ ἀλλαχοῦ ἡ γυνὴ
 ἐργάζεται καὶ προχωρεῖ, ἐνταῦθα, ὧ εὐγενεῖς Δέσποινι καὶ
 Δεσποινίδες, δὲν εἶνε ἐλπίς νὰ συμπύζητε ἕνα σύλλογον καὶ
 νὰ δράσητε καὶ ὠφελήσητε καὶ νὰ προχωρήσητε;

Ἔ! πόσον περισσότερο θὰ ὠφελούσατε Σεῖς ἀπὸ τοῦς
 ἀνδρας τοῦ Ἀργοστολίου οἵτινες δυστυχῶς εἶνε ἀνευ θελή-
 σεως καὶ νοῦς! Σκεφθῆτε.

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ.

Μόνον εἰς τὰ μυθιστορήματα ὑπὸ γονίμων φαντασιῶν
 πλάττονται τὸσον φρεσῶν ἐγκλήματα ὡς ἐκεῖνο τὸ ὅποιον
 ἡμεῖς σήμερον δημοσιεύομεν ἵνα γινῆ γνωστὸν ὅτι ἡ Ἑλλὰς
 ἔχει ὡς Ἰπουργὸν τὸν μέγιστον τῶν δολοφόνων, ἰδοὺ τοῦτο!

Πρὸ ἐξχετίας ὁ Στυλιανὸς Μουσοῦρης ἔλιων τὴν κατα-
 γωγὴν ἐκ Κεφκλληνίας πολυμαθῆς, γνωστὸς τύπος τῶν Ἀ-
 θηνῶν διὰ τὴν ιδιόρρυθμον κῦτῶν ζωὴν καὶ διὰ τὰς ἀρχὰς
 τοῦ ἀποκλινοῦσας εἰς τὰς κοινωνιστικὰς ἰδέας, ἔνεκεν δια-
 φόρων τοῦ βίου του περιστάσεων ἠνγκάσθη νὰ ζητήσῃ θέσιν
 τινα παρὰ τοῦ κ. Σιμόπουλου, Ἰπουργοῦ τότε τυγχάνοντος,
 μετὰ περιφρονησεως δὲ ἀπεπέμφθη ἐκχρῆσθαι διὰ τοῦτο ἀ-
 νειλαθῆς ἢ ἔστω ἀπειλητικῶς διὰ τὸν Σεβαστὸν καὶ ταχυ-
 δεκτυλοφυγικώτατον οἰκονομολόγον, τοῦτο δὲ ἤρκεσε νὰ

ἐρεθίσῃ τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα Σιμοπούλου τοῦ Α'. καὶ ὁ
 Ἕλληνας αὐτὸς πολίτης χωρὶς πολλὰς διακτυπώσεις συλλαμ-
 βάνεται καὶ ἐγκλείεται εἰς τὸ φρενοκομεῖον Κερκύρας ἐπὶ τῇ
 ψευδῇ καὶ ἀτίμῳ πιστοποιήσει ὅτι οὗτος εἶνε τρελλός!

Ἐκτοτε ματῶς διακρυφύεται, ματῶς κλαίει καὶ ὀ-
 δύρεται, ματῶς ἱκτεῖται, οὔτε ἄνθρωποι οὔτε Θεὸς τὸν ἀ-
 κούουσι οὐδὲ τὸν οἰκτεῖρουσι!

Τὸ θῦμα τοῦ Σιμοπούλου παλαίει ἐπὶ ἕξ ἤδη ἔτη με-
 ταξὺ τῆς ἀπανθρωπίας τοῦ Ἰπουργοῦ καὶ τῆς κνίας τῶν
 φρενῶν καὶ μαινομένων!

Οἶον μαρτύριον! ὦ Σατανᾶ Σιμόπουλε!

Ἄς φαντασθῆ ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἐκυτὸν ἐν πληρεστάτῃ
 διανοητικῇ ὑγείᾳ διατελοῦντα καὶ ἀφῆνης νὰ συλλαμβάνεται
 καὶ νὰ ἐγκλείηται ὡς φρενοβλκθῆς αἱ δὲ διακρυφύειαι του
 καὶ οἱ θεῶνοι του νὰ εὐρίσκωσι κεκλεισμένην τὴν θύραν τῆς
 ἀνθρωπίνου συνεδήσεως!

Βάσανον μεγαλειότεραν ταύτης εἶνε ἀδύνακτον νὰ ἐφευρῶν
 ποτε οἱ καταχθονιότεροι καὶ φυσικώτεροι τῶν κκοῦργων!

Τὶ ἀπαίσιον καὶ τρομερὸν εἶνε τοῦτο! νὰ ψυχοραγῆ καὶ
 νὰ ἀγωνιᾷ ἐξ ὀλόκληρα ἔτη! ἡ ψυχὴ!

Ἐν τῷ εἰκοστῷ αἰῶνι, καὶ ἐν Συνταγματικῷ Πολιτεύ-
 ματι καὶ δὴ ἐν Ἑλλάδι δολοφονοῦνται καὶ καταδικάζονται
 εἰς ἰσόβια μαρτύρια οἱ Ἕλληνες πολῖται διότι ἐτόλμησαν
 νὰ ἐκφρασθῶσι ἀνευλαθῶς ἢ ἀπειλητικῶς ἐναντίον τῆς πο-
 λιτικῆς πορείας ἢ τῶν προσωπικῶν ἐλλαττωμάτων ἐνὸς πο-
 λίτου Ἰπουργοῦ!

Εἶνε ἄραγε γνωστὰ ταῦτα εἰς τὸν Λαόν, εἶνε γνωστὴ
 ἄραγε ἡ νέα αὐτῇ περίοδος τῶν ἱεροεξεταστικῶν ὀργῶν;

Ἔ! Ἕλληνες Δημοσιογράφοι, Σεῖς οἵτινες εἴσθε οἱ εὐγενεῖς
 τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ σκαπανεῖς δὲν θὰ ἐγείρεται
 φωνὴν διαμαρτυρίας κατὰ τῶν δολοφόνων τῆς συνειδήσεως
 καὶ κατὰ τῶν παραβιάσεων τοῦ θεμελιώδους Νόμου καὶ κα-
 τὰ τῶν ἀκτανότητων καὶ παρκνομῶν τῆς ἐλευθερίας δεσμεύ-
 σεων;

Καὶ σὺ τέλος Λαέ, τὸν ὅποιον ἴσως περιμένει αὐριον ὀ-
 μοῖα τύχη εἰς τὴν πρώτην οἰκογῆν τὴν ὅποιαν ἐκβάλλεις
 διὰ τὰ ἀδικὰ λακτίσματα τῶν ἀπλάγχθων διοικητῶν καὶ
 Κυβερνητῶν σου, δὲν θὰ ἀγκνακτῆσῃ; καὶ δὲν θὰ στιγματί-
 σης μίαν τιαύτην πράξιν τὸσον ἐγκληματικὴν ἀπίστευτον
 καὶ ἀτιμον!

Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ἐὰν ὁ Στυλιανὸς Μουσοῦρης τὸ
 θῦμα τοῦτο τοῦ Ἀτίμου Καθεστώτος εἶνε ἔνοχος ἐνώπιον
 τῶν νόμων καὶ δώσῃ λόγον τῶν πράξεων του ἐν τῷ μεγάρῳ
 τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας καὶ ὡς κατα-
 δικασθῆ! Ἐὰν ὅμως οὐδὲν κκῶν ἐπράξεν εἶνε ἀπαίσιον εἶνε
 ἀνήκουστον, εἶνε ὄνειδος καὶ διὰ τὴν Δικαιοσύνην καὶ διὰ
 τὸν Λαόν νὰ ἀνέχηται ἐν τὸσον μεγάλῳ σπῆματι.

Σιμόπουλε καὶ ἐπὶ τοῦ ἀδράνους Παιδοορύσεφ;
 Σιμόπουλε καὶ θέλεις τὸν τελευταῖον θάνατον τοῦ κ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

γάλλου Δουκάς Σεργίου ; Ίδωμεν θά δημιουργήσητέ εν Έλ-
λάδι ανθρωπίνους διά τής βίας ; δέν θέλομε νά τό φαντασθώ-
μεν τούτο, διότι είνε βδελυρόν !

ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ ΚΑΙ ΒΑΘΡΑΚΑΣ.

(Ένώ ο Κουάκερος έτρεμόσθυνε τήν φωνίτσα του μέ
τάς λέξεις.

Πουριτανόν ανθρωπίσκον ευήθην ευξν.
Ζωντανεύει ο Πουριτανός και στον Κουάκερον.
Τάδε σεβίρη τραδίρη τραδών).

Πουριτ. (βρυκολακί) — Είσαι έντελώς άφρημένος και σχε-
δόν μετέωρος σαν τάς ιδέας που είχα όταν ήμουν νέος :

Έζωντάνεψα διότι εξέχασα όταν απέθνα νά ζητήσω
συγχώρησιν από τον διδάσκων των ανθρωπίνων ιδεών
τον όποιον εκμυστήριον νά τον προβάλλω μέ παντός
εΐδους ζών χωρίς νά φέρω άποτέλεσμα ένω άν τον παρέ-
βλλον μέ έμ α υ τ ό ν τότε είμαι βέβαιος ότι θά έπικνε
νά γράψη και νά ζή πλέον διότι ο τοιοϋτος εξευτελισμός
θά υπερεβκινε δλας τάς βχθμίδας του Ιταλικού ύβρεολογίου.

Κουάκερος (Βάθραξ) (σκυροκοπούμενος) είσαι λοιπόν
ζωντανός και θερμικινόμενος ; θά φωτισθώμε λοιπόν και πά-
λιν από τάς μεγκλοφυείς και είλικρινείς σκέψεις Σου ; ώ !
πίσον όμοιάζουσι αύται μέ τό κεφάλι του σιού Ανδρέα του
Ραζή που τά γέ ν ε ι α του δια ψ ε ύ δ ο υ ν τ ά μ α λ-
λ ι ά του, έτσι και Ση αγάπη μου τάς παλαιάς Σου σκέ-
ψεις διαψεύδουν αι νέαι και ή μία περικοπή του άρθρου σου
διοψεύδει τήν έτέρα.

Σημ. Λυπούμεθα ότι έλλείπει χώρον δέν δυνάμεθα νά
εξκαλοουθήσωμε τον ένδικφέροντα τούτον διάλογον, και νά
γράψωμε τάς κρίσεις μας επί τής έπιστολής του Πουριτα-
νού και επί του άρθρου ο « Σοσιαλισμός » : στο προσεχές
φύλλο χωρίς άλλο θά τά ποιύμε.

ΤΟ ΕΛΑΙΟΝ.

Συνελθούτα ή έπιτροπή έχαμε νέον πρωτόκολλον
κατά τό όποιον ή βαρέλλα ώρίσθη από 46 εις 38. Έ-
ναπομένει τώρα νά ιδώμεν μήπως οι κ. κ. έννοικιασταί
άρχισουν τά συνήθη παράπονα και μέσα και μεταβλήθη
έκ νέου τό πρωτόκολλον και ιδώμε ανθρακας τον θησαυ-
ρόν μας.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΛΣΤΟΗ.

(Μέγιστος Ρώσος φιλόσοφος του αιώνος.)

(Συνέχει εκ του προηγούμενου)

Z.

Ο νόμος του Θεού είνε νόμος του Θεού όχι διότι έδόθη
εις τούς ανθρώπους κατά τρόπον θαυμάσιον υπ' αυτού του
Θεού, όπως βεβαίως πάντοτε οι ιερείς, αλλά διότι δεικνυει
εις τούς ανθρώπους σταθεώς τήν όδόν, ήν όφείλουσι ν' ακο-
λουθήσωσιν, όπως άπαλλαγώσιν ασφαλώς από τά δεινά, τά
όποια τούς βασανίζουν, και νά τύχουσι του μεγαλειότερου έ-

σωτερικού (πνευματικού) και έξωτερικού (σωματικού) άγα-
θού. Τό άγαθόν δέ τούτο δέν θά δίδεται μόνον εις εκλεκτούς
τινας, άλλ' εις πάντας τούς ανθρώπους άνευ διακρίσεως.

Ο δέ νόμος του Θεού είνε ούτος: « Όσα άν θέλητε ίνα
ποιώσιν υμίν οι άνθρωποι, ποιείτε αύται; όμοίως ». Διδάτκει
δέ εις τούς ανθρώπους, ότι εκπληροϋντες πιστώσ αύτόν έπι-
λκμβάνουσιν ασφαλώς του έξωτερικού άγαθού, του πνευμα-
τικού, τό όποιον είνε ή συνκίσθησις ότι αι πράξεις των είνε
σύμφωνοι μέ τήν θέλησιν του Θεού και ή επκύψησις τής ά-
γάπης προς έαυτούς και τούς άλλους, συγχρόνως δέ έπιτυγ-
χάνουσι και του μεγαλειότερου και άφελεστέρου εις τήν
κοινωνίαν άγαθού απομικρυνόμενοι δέ του νόμου αυτού,
χειροτερεύουσιν χωρίς άριθολόγην τήν κατάστασιν αυτών.

Και τω έντι, εκείνος όστις δέν λαμβάνει μέρος εις τον
πόλεμον τον όποιον διεξάγουσι μετξύ των οι άνθρωποι, άλλ-
λά μακράν τής πάλης αυτης παρατηρεί τήν ζωήν των αν-
θρώπων, αντιλαμβάνεται καθαρά ότι οι άνθρωποι πράττου-
σιν άπράλακτα όπως οι παικται εκείνοι, οίτινες δίδουσι
τήν μακράν, αλλά βεβκίαν αυτών περιουσίαν, μέ τήν έπι-
δα, τήν πολυ άβεβαίαν, ότι θά τήν αύξήσωσι.

Ο εργάτης εκείνος, όστις προσφερόμενος νά εργασθή μέ
εϋφρηνότερον μισθόν, ελκττώνει τήν αξίαν τής εργασίας των
συντρόφων του, άρα γε θά καλλιτερεύση τήν θέσιν του ;
Τούτο είνε τόσον άβέβκιον, όσον άβεβαίον είνε τό κέρδος του
παικτου όστις ποντάζει εις τό χειροποάγιον ή αγοράζει
λαχείον.

Άπειρία περιστάσεων δύναται νά συντελέση ίνα ή κα-
τάστασις του μεινη ή αύτή ή και νά χειροτερεύση ή προ-
σφορά αυτου όμως όπως εργασθή εϋφρηνότερον, ή ή έπιθυ-
μία του όπως υπηρετήση τούς κεφαλαίουχους και τήν κυ-
βέρνησιν, είνε τοσοϋτον βέβαιον ότι θά χειροτερεύη έστω
και ολίγον, τήν θέσιν των εργατών και τήν ιδικήν του, ό-
σον είνε πιθανόν ότι ο πικίτης θά χάση τήν καταβολήν του.

Δι' εκείνων όστις δέν λαμβάνει μέρος εις τήν πάλην
μετξύ των ανθρώπων, αλλά παρακολουθεί τήν ζωήν, είνε
φανερόν ότι καθώς εις τά τυχηρά παιγνίδια, εις τά λαχεία
και τό χρηματιστήριον δέν πλουτοϋσι, παρά εκείνοι οίτινες
διατηροϋσι τά του τοιοϋτου είδους παιγνίδια, λαφεία, τρα-
πεζικά γραφεία και χρηματιστήρια, και καταστρέφουσι ό-
λους εκείνους όσοι παίζουν, τοιοϋτοτρόπως εις τον κοινωνι-
κόν άγώνα δέν πλουτοϋσι, παρά μόνον οι κυβερνήσεις, οι
πλούσιοι και έν γενει οι καταπιεσταί, οι δέ εργάται, οίτι-
νες μέ τήν έλπίδα του νά καλλιτερεύσωσιν τήν θέσιν των
απομικρυνόνται από τήν νόμον τής αλληλοβοηθείας, άλλο
δέν κάμνουσιν, παρά νά χειροτερεύουσιν τήν τύχην όλων των
εργατών, κατά συνέπειαν δέ και τήν ιδικήν των.

Ο νόμος του Θεού είνε νόμος του Θεού διότι όρίζει τήν
θέσιν του ανθρώπου έν τω κόσμω, δεικνύων εις αυτόν εκείνο
τό όποιον είναι καλλίτερον νά πράξη, τόσον διά τήν πνευ-
ματικήν αυτου ζωήν, όσον και διά τήν σωματικήν.

Προς εξήγησιν δέ του νόμου τούτου λέγει τό Ευαγγέ-
λιον : « Μη ουν μερομνήστητε, λέγοντες, Τι φάγωμεν, ή τι
πίωμεν ή τι περιβαλώμεθα; οϊδε γάρ ο πατήρ υμών ο ου-
ράνιος ; ότι χρήζεται τούτων άπάντων ζητείτε δέ πρώτον
τήν βασιλείαν του Θεού και τήν δικαιοσύνην αυτου, και ταύ-
τα πάντα προστεθήσεται υμίν. » Δέν είναι, δέ ταύτα λέ-
ξεις, άλλ' ή εξήγησις τής αληθινής θέσεως του ανθρώπου έν
τω κόσμω.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ